

af de i dette Kapitel indeholdte Regler kan anses for den trængendes Forsørgelsessted, skal han forsørges af den Kommune, hvor han befindes trængende til offentlig Understøttelse, eller forsaavidt der for hans vedkommende paa-hviler nogen anden fuld Forsørgelsespligt, da af den Kommune, hvor Forsørgeren har Ophold. Forsaavidt den paagjældende Kommune er en Land- eller Kjøbstadkommune godtgjøres Omkostningerne ved Forsørgelsen efter at være godkjendte af Amtmanden ved en af denne efter Udløbet af hvert Kalenderaar foretagen Fordeling paa Amtsraads-kredsen og de i Forbindelse med samme staaende Kjøbstæder efter Folketal.“ Den hidtil gjældende Ret paa dette Omraade findes i Plakaten af 28de December 1828, der bestemmer, at naar intet Sted kan udfindes, hvor en Person, der bliver trængende til offentlig Understøttelse, enten ved treaarigt Ophold eller ved sin Fødsel eller i Medhold af Bestemmelserne i Plakat af 14de December 1810 §§ 10—13 har erhvervet Forsørgelsesret, skal han forsørges paa det Sted i Riget, hvor han i de sidste 3 Aar længst, dog i det mindste 1 Aar, har opholdt sig. Vedkommende Kommune skal da tage ham fuldt til Forsørgelse. Kan intet saadant Opholdssted findes, bliver vedkommende at forsørge der, hvor han befindes trængende, og Udgiften hertil udredes enten af Amtsrepartitionsfonden eller ved Ligning paa Stiftets Kjøbstæder. Der finder altsaa en betydelig Udvidelse Sted efter den nye Lov, idet i alle Tilfælde, hvor den trængende ikke har vundet Forsørgelsesret efter Lovens Bestemmelser, bliver han at forsørge af Amtet og vedkommende Byer i Forening i Forhold til Folketallet, en Bestemmelse der efter den Udvidelse, Paragrafen har faaet, vil være en ikke ringe Begunstigelse for Kjøbstæderne med Hensyn til disse Ud-